ECLI:LV:AT:2024:0822.11095126616.6.L
Lieta Nr. 11095126616, SKK-355/2024
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2024. gada 22. augustā

Senāts šādā sastāvā: senatori Ivars Bičkovičs, Artūrs Freibergs, Anita Poļakova,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja zvērināta advokāta Edija Sauliša kasācijas sūdzību par Vidzemes apgabaltiesas 2024. gada 14. februāra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Aizstāvis E. Saulītis kasācijas sūdzībā lūdz atcelt apelācijas instances tiesas lēmumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā sakarā ar tiesas pieļautu Kriminālprocesa likuma 574. panta 2. punktā norādīto Krimināllikuma pārkāpumu un Kriminālprocesa likuma 564. panta ceturtās daļas, 511. panta otrās daļas un 512. panta pārkāpumiem, kas ir atzīstami par Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem šā likuma 575. panta trešās daļas izpratnē.

Pamatojot lūgumu, aizstāvis E. Saulītis norāda, ka apelācijas instances tiesa nepamatoti apsūdzētā /pers. A/ darbībās konstatējusi Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes. Atzīstot par pierādītu /pers. A/ vainīgumu uzbrukumam /pers. B/ sakarā ar viņa līdzdalību prettiesiska nodarījuma pārtraukšanā, apelācijas instances tiesa nav konstatējusi un konkrēti norādījusi, kādu tieši apsūdzētā prettiesisku rīcību cietušais pārtraucis un kāds normatīvais akts nosaka tās prettiesiskumu. No cietušā /pers. B/ sniegtajām liecībām izriet, ka viņš mēģināja novērst zīdaiņa nolaupīšanu un uzbrukumu /pers. C/ (tagad /pers. C/), taču lietā nav pierādījumu tam, ka apsūdzētais būtu saukts pie atbildības par zīdaiņa nolaupīšanu un/vai uzbrukumu /pers. C/, vai par kādu citu prettiesisku rīcību. Lietā nav konstatēta arī minētā noziedzīgā nodarījuma sastāva subjektīvā puse, proti, apsūdzētā tiešs nodoms uzbrukt cietušajam. No cietušā /pers. B/, cietušās SIA „/Nosaukums A/" pārstāvja /pers. D/ un liecinieces /pers. E/ liecībām apelācijas instances tiesa kļūdaini secinājusi, ka fizisku spēku pret cietušo /pers. B/ pirmais ir pielietojis apsūdzētais /pers. A/. Tiesa nav konstatējusi, ka cietušā /pers. B/ rīcība, pielietojot fizisku spēku pret /pers. A/, bija likumīga.

Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmju neesība apsūdzētā /pers. A/ darbībās izslēdz nodarījuma kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 126. panta otrās daļas 1. punkta.

Turklāt tiesa nepamatoti par pierādītiem atzinusi Krimināllikuma 185. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus. Apsūdzētais /pers. A/ automašīnu sabojājis dusmu vadīts, kad /pers. B/ un /pers. D/ viņam uzbruka.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. panta un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Šī panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Senāts konstatē, ka aizstāvja E. Sauliša iesniegtajā kasācijas sūdzībā pamatā atkārtoti viņa apelācijas sūdzības argumenti, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka lietā iegūtie pierādījumi, tai skaitā cietušā /pers. B/, cietušās SIA „/Nosaukums A/" pārstāvja /pers. D/, liecinieču /pers. C/ un /pers. E/ un apsūdzētā /pers. A/ liecības, kā arī rakstveida pierādījumos ietvertās ziņas par faktiem ārpus saprātīgām šaubām apstiprina apsūdzētā /pers. A/ vainīgumu Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā, 126. panta otrās daļas 1. punktā un 185. panta pirmajā daļā paredzētajos noziedzīgajos nodarījumos.

Izvērtējot aizstāvja E. Sauliša apelācijas sūdzībā norādītos argumentus par Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā un 126. panta otrās daļas 1. punktā paredzēto noziedzīgo nodarījuma sastāvu neesību, apelācijas instances tiesa motivēti atzinusi par pamatotu pirmās instances tiesas konstatēto, ka apsūdzētais /pers. A/, dusmu vadīts un būdams neapmierināts par /pers. B/ centieniem novērst viņa prettiesiskās darbības – miesas bojājumu nodarīšanu /pers. C/ un automašīnas bojāšanu –, uzbruka /pers. B/ un tīši viņam nodarīja vidēja smaguma miesas bojājumu.

Konstatējot Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva subjektīvo pusi, apelācijas instances tiesa atzinusi par pamatotu pirmās instances tiesas secināto, proti, ka /pers. A/ tīši savu agresiju vērsa pret cietušo /pers. B/, jo viņš centās pārtraukt apsūdzētā prettiesiskās darbības.

Turklāt, konstatējot apsūdzētā /pers. A/ darbībā visas Krimināllikuma 269. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes un ņemot vērā tiesību doktrīnā un judikatūrā paustās atziņas, apelācijas instances tiesa argumentēti atzinusi, ka nodarījums kvalificējams kā noziedzīgu nodarījumu ideālā kopība saskaņā ar Krimināllikuma 269. panta pirmo daļu un 126. panta otrās daļas 1. punktu.

Senāts atzīst, ka aizstāvja E. Sauliša kasācijas sūdzībā norādītie argumenti pauž viņa vēlmi kasācijas instances tiesā no jauna vērtēt pierādījumus, nepiekrītot apelācijas instances tiesas pierādījumu vērtējumam un atzinumam par konstatēto apsūdzētā vainīgumu viņam inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos. Aizstāvja kasācijas sūdzības argumenti ir vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo un trešo daļu.

Minētais ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

I. Bičkovičs A. Freibergs A. Poļakova